

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: st. sekr. sąd. Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu 18 kwietnia 2019 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko S. W.

o zapłatę 20.000 zł

I. zasądza od pozwanego S. W. na rzecz strony powodowej (...) S.A. w W. kwotę 19.159,89 zł (dziewiętnaście tysięcy sto pięćdziesiąt dziewięć złotych 89/100) płatną w 48 (czterdziestu ośmiu) ratach miesięcznych: pierwsze 47 rat w kwotach po 400 (czterysta) zł, ostatnia rata wyrównawcza w kwocie 359,89 zł, płatne do 25 dnia każdego miesiąca, poczynwszy od maja 2019 roku, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi zapłaty którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. zasądza od pozwanego S. W. na rzecz strony powodowej (...) S.A. w W. kwotę 1000 (tysiąc) zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

(...) S.A. w W. wniósł w dniu 22 maja 2018r. pozew przeciwko S. W. o zapłatę kwoty 20.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podał, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku II Wydziału Karnego z dnia 1 października 2013 roku, wydanego w sprawie o sygnaturze akt (...), pozwany został skazany za przestępstwo, polegające na tym, że w dniu 26 stycznia 2002r. w K., na skrzyżowaniu ulic (...) z ulica (...), pozwany naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki T. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,4 promila alkoholu we krwi) oraz z nadmierną prędkością względem prędkości dozwolonej i nadmierną do możliwości panowania nad pojazdem, na skrzyżowaniu ulic (...) z ul. (...), uderzył w samochód osobowy marki B. o nr rej. (...) (...) kierowanym przez C. F., w konsekwencji czego pasażerka 10-letnia J. F. doznała obrażeń ciała w postaci urazu wielonarządowego, złamania kości uda nogi, potłuczeń, urazu wewnętrznego jamy brzusznej, krwotoku otrzewnowego, uszkodzenia czaszki, wskutek czego zmarła, zaś kierowca B. C. F. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, kręgosłupa szyjnego i skręcenia kręgosłupa szyjnego, które naruszyły czynności narządów ciała na okres dłuższy niż siedem dni, natomiast pasażerka I. F. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, rozległej rany płatowej powłok czaszki, rany słoni prawej i zwichnięcia palca piątego dłoni prawej, które naruszyły czynności narządów jej ciała na czas dłuższy niż siedem dni, nadto dwuletni pasażer

T. F., doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzoczaszki, złamania kości nosa, ran tłuczonych języka i wybicia dwóch zębów w szczękę górnej, które naruszyły czynności narządów ciała na czas dłuższy niż siedem dni. Pozwany oddalił się z miejsca zdarzenia. Powód podał, że w związku z zawartą umową ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych nr (...) z dnia 15.01.2002r. na pojazd marki T. o nr rej. (...), przeprowadzonym postępowaniem likwidacyjnym o numerze (...), a także wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich I Wydziale Cywilnym w dniu 30.11.2017 roku w sprawie o sygnaturze akt (...), w dniu 27.11.2017r., powód dokonał wypłaty następujących kwot odszkodowania: 10 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wynikającego z art. 448 w zw. z art. 24 kc przyznanego na rzecz W. W. (dziadka zmarłej J. F.); i kwoty 10000zł tytułem zadośćuczynienia wynikającego z art. 448 w zw. z art. 24 kc przyznanego na rzecz C. F. (babci zmarłej J. F.). W sumie strona powodowa w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła w na rzecz poszkodowanych kwotę 20000 zł. W związku z tym, iż powód wypłacił odszkodowanie i nabył prawo do roszczenia zwrotnego od sprawcy szkody, w dniu 12.12.2017r. skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty, obejmujące kwotę 20000 zł, w terminie 3 dni od dnia doręczenia wezwania, w oparciu o art. 43 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U z 2003r, nr 124, poz. 1152 z późn. zm), zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący w chwili zdarzenia znajdował się pod wpływem alkoholu oraz jeżeli oddalił się z miejsca zdarzenia. W związku z bezskutecznym upływem terminu płatności, poza należnością główną w kwocie 20 000 zł, powód dochodzi od pozwanego również odsetek ustawowych za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c., od kwoty 20 000 zł, liczonych od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

Pozwany wniósł o rozłożenie na raty dochodzonej należności po 400 zł miesięcznie. Zarzucił, że zapłacił na rzecz powoda kwotę 2000 zł, w pięciu ratach.

Sąd ustalił:

Pismem z dnia 12.12.2017r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 359072,49 zł, tytułem zwrotu wypłaconego odszkodowania, w terminie 3 dni.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k-34).

Po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie pozwany dokonał pięciu wpłat po 400 zł na konto strony pozwanej: w dniach 19 października, 17 listopada, 19 grudnia 2018r. i 21 stycznia oraz 20 lutego 2019r.

Dowód: potwierdzenia wpłat (k-81-85)

Pozwany mieszka wraz z żoną i dzieckiem u rodziców, wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe. Nie ponosi kosztów związanych z mieszkaniem. Żona pozwanego przebywa na urlopie macierzyńskim, otrzymuje z tego tytułu zasiłek (ok. 1000 zł) oraz pobiera świadczenie „500+”. Pozwany świadczy usługi kanalizacyjne. Z tego tytułu zarabia ok. 1600 zł miesięcznie (reszta dochodów pozostaje zajęta w postępowaniu egzekucyjnym w innej sprawie). Nie ma żadnych oszczędności.

Dowód: zeznania pozwanego (k-86).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Poza sporem było, że na pozwanym spoczywał obowiązek zapłaty dochodzonej kwoty, tytułem zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Zgodnie z art. 43 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczycieli komunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 2060), Zakładowi ubezpieczeń (...), przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania,

jeżeli kierujący wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości (...) lub zbiegł z miejsca zdarzenia. Poza sporem było, że uprzednio (tj. 27.11.2017r.) strona powodowa, jako zakład ubezpieczeń, wypłaciła odszkodowanie za szkodę (krzywdę), za której naprawienie odpowiadał pozwany, jako kierowca. Z datą wypłacenia odszkodowania wygasła, przez zaspokojenie, pierwotna wierzytelność, a w jej miejsce z mocy samego prawa powstało związane z nią (także w zakresie wysokości) uprawnienie zakładu ubezpieczeń do żądania od kierowcy zwrotu spełnionego świadczenia.

W pozwie powód domagał się zapłaty kwoty 20.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. 22.05.2018r. Dochodzoną kwotę należało jednakże pomniejszyć o kwotę 2000 zł, która została wpłacona na rzecz powoda po wniesieniu pozwu, co ustalono w oparciu o w.w. dowody z dokumentów, przy czym powód faktu tego nie kwestionował. Kwota 18000 zł została zasądzona na rzecz powoda – wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie obliczonymi od dnia wniesienia pozwu, tj. 22.05.2018r. do dnia wyroku, tj. 23.04.2019r. (1159,89 zł), łącznie 19159,89 zł – co stanowi zaległość pozwanego na dzień wyroku po uwzględnieniu dokonanych po wniesieniu pozwu wpłat i skapitalizowaniu odsetek.

Sąd zarazem uwzględnił wniosek pozwanego o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty, na podstawie przepisu art. 320 kpc. Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że powodowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por.: uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61). Zasądzoną kwotę rozłożono na 48 miesięcznych rat w kwotach po 400 zł (ostatnia rata w kwocie 359,89 zł), płatne począwszy od maja 2019r. Orzekając w tym zakresie, Sąd uwzględnił sytuację rodzinną, osobistą i majątkową pozwanego. Biorąc pod uwagę skalę działalności powoda oraz dochody pozwanego, rozłożenie spłaty na raty nie powinno spowodować zagrożenia spłaty całej należności i utrudniać nadmiernie sytuacji powoda.

Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwanego, który dokonał częściowej zapłaty w toku procesu, po wniesieniu pozwu do Sądu, potraktowano jako przegrywającego sprawę również w części oddalającej powództwo. Orzeczenie o kosztach procesu w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc, mając na uwadze, że w skład kosztów procesu, poniesionych przez powoda, wchodzi opłata sądowa od pozwu (1000 zł).